

▼ سوریه: رئیس‌جمهور آمریکا تصمیمی تاریخی گرفت

ابراهیم عبدالملک علیی، سفیر و نماینده دائم حکومت موقت سوریه در سازمان ملل در این جلسه تاکید کرد که لغو تحریم‌ها علیه الجولانی، «نشان‌دهنده تعهد قوی شورای امنیت به احترام کامل به حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی و وحدت ملی سوریه است.» او اضافه کرد: «راهبرد سوریه در داخل، امروز بر ادامه تلاش‌ها برای پایان دادن به دوران جنگ و رنج مردم و فائق آمدن بر آثار فاجعه‌بار سال‌ها سرکوب و استبداد متمرکز است.» نماینده سوریه همچنین تاکید کرد که این کشور در حال ساختن یک دولت مدرن مبتنی بر حاکمیت قانون است. او با استقبال از تصویب لغو تحریم‌ها گفت که «این اقدام در راستای تصمیم تاریخی و شجاع رئیس‌جمهور آمریکا برای حمایت از سوریه تاریخی و گامی مثبت در جهت تحقق آینده‌ای بهتر برای سوریه است.»

اسعد الشیبانی، وزیر امور خارجه دولت موقت سوریه هم در واکنش به این اقدام گفت: «دیپلماسی دمشق همواره بر حضور فعال در عرصه بین‌الملل و پیشرفت در مسیر ثبات و آینده‌ای امن برای مردم این کشور تاکید دارد.» وزارت امور خارجه سوریه در این مورد اعلام کرد که «حذف رئیس‌جمهوری و وزیر کشور از فهرست تحریم‌ها، تاکید قانونی و سیاسی بر رویکرد ثبات‌دولت‌سوریه در حفاظت از حقوق مردم این کشور است.»

▼ استقبال اتحادیه اروپا

انور العنونی، سخنگوی ارشد اتحادیه اروپا روز جمعه در جمع خبرنگاران حاضر در بروکسل، در واکنش به این تصمیم گفت: «ما از تصویب قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل درباره حذف نام احمد الشرع و انس خطاب از فهرست تحریم‌های مرتبط با داعش، القاعده و دیگر گروه‌های تروریستی آگاه هستیم. همان گونه که در مورد هر اقدام شورای امنیت سازمان ملل صدق می‌کند، این تصمیم در آینده نزدیک در سطح اتحادیه اروپا نیز تطبیق داده خواهد شد.» او اضافه کرد: «در اینجا لازم است یادآوری کنم که اتحادیه اروپا در ۲۷ می (۱۷ اردیبهشت) تمامی تحریم‌های اقتصادی علیه سوریه را لغو کرده است. این اقدام نشان‌دهنده تلاش‌های ما برای حمایت از گذار سیاسی

فراگیر در سوریه و نیز بهبود سریع اقتصادی و اجتماعی، بازسازی و تثبیت اوضاع در این کشور است. ما همچنان متعهد به حمایت از یک روند گذار صلح‌آمیز، فراگیر و با مالکیت و رهبری سوری‌ها هستیم تا آینده‌ای بهتر برای همه مردم سوریه ساخته شود.»

▼ رفع تحریم جولانی در بریتانیا

به دنبال آنچه در نیویورک و جلسه شورای امنیت سازمان ملل رخ داد، دولت انگلستان هم اقدامی مشابه انجام داد و تحریم محمد الجولانی و وزیر کشور دولت او را لغو کرد. رئیس دولت موقت سوریه از سال ۲۰۱۴ در فهرست تحریم‌های انگلیس شامل ممنوعیت سفر، انسداد دارایی و تحریم تسلیحاتی قرار گرفته‌بود.

▼ سایه‌روشن روابط دمشق-واشنگتن

روابط آمریکا و سوریه در سال جاری میلادی با وساطت کشورهای عربی جنوب خلیج فارس و با محویت عربستان سعودی در مسیر بازسازی قرار گرفت. شهریورماه امسال بود که آمریکا به طور رسمی تحریم‌های این کشور علیه سوریه را لغو کرد. در همین شرایط، خبرگزاری رویترز روز پنجشنبه به نقل از ۶ منبع آگاه نوشت که آمریکا آماده برقراری حضور نظامی در یک پایگاه هوایی در دمشق پایتخت سوریه می‌شود. این رسانه اضافه کرد که «استفاده آمریکا از پایگاه دمشق با هدف نظارت بر چشم‌انداز پیمان امنیتی بین سوریه و اسرائیل است. بر اساس این گزارش، این پایگاه به عنوان بخشی از پیمان عدم تجاوز بین اسرائیل و سوریه، یک منطقه غیرنظامی را تشکیل می‌دهد. این توافق با میانجیگری دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در حال انجام است.» به‌رغم ادعای این منابع، وزارت خارجه سوریه روز جمعه این گزارش را رد کرد. بر اساس گزارش خبرگزاری دولتی سانا، یک منبع مسئول در وزارت امور خارجه و مهاجران این کشور گفت: «خبر انتشار یافته توسط خبرگزاری رویترز درباره تاسیس پایگاه نظامی آمریکا در دمشق صحت ندارد.» این مقام سوری با اشاره به تحولات اخیر در روابط واشنگتن و دمشق افزود: «در مرحله کنونی، شاهد تغییر در موضع آمریکا هستیم و واشنگتن به سمت تعامل مستقیم با دولت مرکزی سوریه حرکت کرده و از تلاش‌ها برای وحدت ملی و مقابله با هرگونه طرح تجزیه‌طلبانه حمایت می‌کند.»

به این زودی مشکل کم‌آبی دامن‌گیر شهر تهران شود اما به این مشکل دچار شدیم تا حدی که آقای رئیس‌جمهور در مورد آن به صورت جدی هشدار داده است.»

▼ ریشه جدال در اصلاحیه یک ماده قانونی

پیروز حناچی، شهردار سابق تهران و دبیر شورای عالی شهرسازی در دولت‌های سیدمحمد خاتمی و حسن روحانی در گفت‌وگو با هم‌میهن تاکید کرد: «استانداری تهران و مدیریت شهری در حفاظت و صیانت از حریم تهران هر دو می‌توانند فعالیت کنند. اما در بارگذاری (صدور مجوز ساخت و ساز) هیچ کدام حق دخالت در حریم شهر تهران را ندارند. جدال زمان دادن مجوزها شروع می‌شود. به‌ویژه در صدور مجوزهای بر خلاف طرح مصوب حریم شهر تهران که به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری در سال ۹۵ (زمان پیروز حناچی) ابلاغ شد. اما از آن زمان این جدال وجود دارد و نتیجه این جدل‌ها این است که هر کسی در حریم کار خود را انجام می‌دهد.»

او با تاکید بر اینکه ریشه این ستیزه به اصلاحیه ماده ۹۹ شهرداری‌ها و ۳ تبصره آن برمی‌گردد، افزود: «در دهه ۷۰ این طرح در مجلس مطرح شد که عمدتاً نمایندگان اطراف تهران در آن نقش داشتند که به تصویب مجلس رسید. آن زمان کسی به مخاطرات این طرح واقف نبود. این اصلاحیه به اسم تهران بود اما متأسفانه برای کلانشهرهای دیگر هم به اجرا درآمد. معنا این است که مرز حریم شهرهای کوچکی که در حوزه کلانشهرها هستند با مرز تقسیمات کشوری آنها باید منطبق باشد. در حال حاضر چند شهر کوچک اطراف تهران داریم؟ اسلامشهر، کهریزک، نسیم‌شهر، احمدآباد مستوفی، باقرشهر و... هم شهر دارند و هم حریم. وقتی حریم آنها سر تقسیمات کشوری می‌آید معنی آن است که از حریم سال ۱۳۴۷ شهر تهران به نفع شهرهای کوچک کاسته می‌شود. وقتی این حریم‌ها در نقشه پیاده می‌شود بسیار وحشتناک است. در حال حاضر تمام کلانشهرهای کشور با شهرهای کوچک اطراف خود درگیر هستند. تهران به دلیل آن که حریم شهر تهران و محدوده استانداری برهم منطبق هستند دعوا شدیدتر شده است. وگرنه در تمام استان‌ها این جدال بین شهرهای کوچک و شهرداری کلانشهرها وجود دارد.»

حناچی در پاسخ به این سوال که آیا احیای سند مجموعه شهر تهران می‌تواند این مشکل را حل کند؟ گفت: «بله. در کلانشهرها نیازمند نگاه ویژه و مدیریت یکپارچه هستیم به‌ویژه در تهران که پایتخت است و جنبه حاکمیتی دارد. خرد کردن تقسیمات کشوری و مدیریت محلی در جهت عکس حرکت کردن است. در آن زمان مطالعات مجموعه شهری تهران پیشنهاد کرد که استاندار تهران با اختیارات ویژه به عنوان معاون رئیس‌جمهور در کابینه شرکت کند. چون استاندار تهران است که می‌توانند تمام این شهرها را به سوی یک سیاستگذاری کلان و واحد سوق دهد. اما تنها مأموریت آن خروجی‌های مجموعه شهری تهران بود نه این که هر بخشدار و مدیر محلی در جایگاه خود تصمیم‌گیری کند. این سند به استناد مطالعات مجموعه شهر تهران مصوبه وزیران را گرفت اما با شوروی دوره دوم شهر تهران مصادف شد که آقای محمود احمدی‌نژاد، شهردار تهران بود. رئیس وقت شورای شهر تهران نامه‌ای به آقای حدادعادل، رئیس مجلس نوشته و اعلام کرد این مصوبه غیرقانونی است و مجلس مصوبه هیئت وزیران را زیر سوال برده و اعلام کرد که ما چیزی به عنوان مجموعه شهری نداریم. درست است که نداریم اما به معنای این نیست که مجموعه شهری تهران وجود ندارد. آن زمان چون نمی‌خواستند الزامات این سند را بپذیرند، چنین اتفاقاتی رخ داد.»

کیوان زرگری

زنگ خطر “نا امنی غذایی” به صدا درآمده است

عکس نوشت

نامه بیش از یک دیدار است

درباره عکسی از نامه به رئیس‌جمهور در کردستان

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

آن قدیم‌ها، همان وقتی که خطوط سیم پایشان به زندگی آدم‌ها نرسیده بود مردم با نامه از حال هم باخبر می‌شدند. قبل‌ترش رساندن پیام شکل‌های دیگری داشت. یعنی آن اول اول‌ها آدم‌ها پیام‌هایشان را به شکل نقاشی یا حجاری روی دیوار غارهای می‌کشیدند. از بقایای بجامانده آن دوران مشخص است که بحث پیام‌رسانی بیشتر حول محور بقای می‌گذاشته. ظاهر آیک جورهایی پیام‌ها از جنس اعلام خطر درباره شکار شدن یا چیزی در این مایه‌ها بوده است. از یک جایی به بعد و در قبایل و فرهنگ‌های خاص شکل این پیام‌رسانی طور دیگری می‌شود. یک عده با دود و طبل و بوق و... شروع به رساندن پیام کردند. نکته اما اینکه ظاهراً تا اینجای ماجرا خبری از احوال‌پرسی، گلایه، درخواست، ابراز عشق یا... نبوده است. از آنجایی که انسان بالذات موجودی اجتماعی است، شروع به گسترش راه‌های ارتباطی می‌کند. اول چاپار و قاصدی به این مجموعه اضافه می‌شوند. قاصدان نخستین حرف‌ها را در دل و ذهن‌شان حفظ می‌کردند و به سمت مقصد و بلکه مقصود می‌رفتند و پیام را می‌رساندند. روزها از پس روزهای می‌گذرد و خط پایش به زندگی آدمیزاد باز می‌شود. آن‌وقت همین قاصدها شروع به نامه‌رسانی می‌کنند و... دنیای ارتباطات این روزها چنان گوی سبقت و پیشرفت را از باقی‌رقباء برده است که چیزی نمانده که بتوانی از پس خطوط سیم پیام معشوق‌ت را به آغوش بگیری و یک دل سیر کام‌وا شوی. کاری به سرعت پیشرفت و گوناگونی راه‌های ارتباطی ندارم. اصلانی منم حرفی که می‌خواهم برنم چقدر پشتوانه علمی و آماری دارد اما واقعیت این است که در نظرم دوران اوج پدیده پیام‌رسانی همان مقطع نامه است. نامه موجود عجیبی است. اول خواستم از قول کافکا بنویسم «نامه تقریباً یک دیدار است» اما خوب که سبک و سنگین کردم دیدم نامه نهنتها یک دیدار که حتی بیشتر از یک دیدار است. یک روز یک جایی خواندم که نمی‌دانم از قول چه کسی نوشته بود «برای من نامه بنویس، شاید این نامه‌ها اندکی از بار رنج و غم من بکاهد.» می‌دانید این کاهیدن رنج چقدر می‌تواند ارزشمند باشد. نامه این ویژگی را دارد که مثل تیر غیب آغشته به زهر هم‌زمان خاطره‌ها، افکار، رنج‌ها، اتفاقات و احساس را در درونش نگه دارد و طوری در جان صاحبش بنشیند که نفهمیده از کجا خورده است. وقتی عکس مردم کردستان در حال نامه نوشتن به رئیس‌جمهور را دیدم نوری در دلم روشن شد. به این فکر کردم که شاید یک نفر پیدا شود و یکی یکی نامه‌ها را بخواند و از میان همان نامه‌ها درددل مردم را بشود: یک نفر که درد مردم به جانش بنشیند و دردشان را بکاهد. چون هیچ چیزی مثل نامه نمی‌تواند از درددل آدم بکاهد.

عکس: مصباح‌پیر خضریان/ایرنا

سمفونی خطوط